

Prima instanță: Judecătoria Bălți, judecător – A. Roșca

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți, judecători – S. Procopciuc, E. Grumeza, A. Garbuz

ÎNCHEIERE

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova

Judecători – Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Procuratura mun. Bălți și Lander Isac,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Procuratura mun. Bălți în interesele lui Lander Isac către Lander Anna privind declararea nulității căsătoriei fictive,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 25 aprilie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Lander Anna, casată hotărârea Judecătoria Bălți din 27 mai 2016 și dispusă încetarea procesului civil,

c o n s t a t ă :

La data de 08 iulie 2015, Procuratura mun. Bălți s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată în interesele lui Lander Isac către Lander Anna privind declararea nulității căsătoriei fictive.

În motivarea acțiunii, procurorul a indicat că, la 29 februarie 2000, între reclamantul Lander Isac și Prisacari (Lander) Anna a fost încheiată căsătoria și trecută în Registrul actelor de stare civila a OSC Bălți cu numărul 90. Căsătoria respectivă a fost încheiată doar cu scopul de a pleca cu traiul permanent în Germania prin intermediul reclamantului. La data de 25 mai 2000, împreună cu Lander Anna, reclamantul s-a adresat la ambasada Germaniei cu un demers de a le acorda permis de ședere în Germania în temeiul reunirii emigranților evrei din Germania, la care la data de 15 septembrie 2010, au primit refuz.

Potrivit reclamantului, din momentul înregistrării căsătoriei nu a locuit nici o zi împreună cu Lander Anna, nu au fost născuți copii comuni, nu au fost agonisite bunuri comune împreună, precum și au avut vize de reședință și de domiciliu pe diferite adrese. La fel, nu au fost procurate careva bunuri mobile sau imobile

împreună, nu au avut grijă unul de altul, nu au întreținut gospodărie comună, nu au întreținut relații conjugale și despre careva suport moral sau păstrarea fidelității între ei nici nu a fost vorba, mai ales că la încheierea căsătoriei Lander Anna locuia cu cet. Chircorovici Iurie, care de fapt și a fost inițiatorul încheierii unei căsătorii fictive pentru a putea pleca cu Lander Anna în Germania. Cele relatate pot fi confirmate atât de vecinii săi, cât și de persoane fizice concrete, care cunosc despre circumstanțele în care urmau să plece în Germania.

Ținând cont de cele indicate și bazându-se pe prevederile art. 124 din Constituția RM, art. 303, 315, 316, 320, 321 din Codul civil, art.166-167 Cod de procedură civilă, reclamantul a solicitat declararea nulității căsătoriei fictive încheiate la 29 februarie 2000 între Lander Isac și Lander Anna, trecută în Registrul actelor de stare civila a OSC Bălți cu numărul 90.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 27 mai 2016, acțiunea a fost admisă integral; căsătoria încheiată între Lander Isac și Lander Anna, înregistrată la Oficiul Stării civile Bălți pe data de 29 februarie 2000 și trecută în registru sub nr. 90, s-a declarat nulă. S-a încasat de la Anna Lander taxa de stat în beneficiul statului, în mărime de 100 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 25 aprilie 2017, a fost admis apelul declarat de Lander Anna, casată hotărârea Judecătoriei Bălți din 27 mai 2016 și dispusă încetarea procesului civil.

La data de 19 iulie 2017, Procuratura mun. Bălți a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 25 aprilie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a acesteia și pronunțarea unei decizii prin care să fie menținută hotărârea primei instanțe.

În motivarea recursului, a indicat că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Mai mult ca atât, recurentul consideră că legislația nu prevede o altă modalitate de apărare a drepturilor lui Lander Isac, acesta fiind pensionar și fiindu-i îngrădit dreptul de a se adresa în instanță cu o asemenea cerere prin decizia Curții Supreme de Justiție din 25 martie 2015.

La data de 01 august 2017, Lander Isac a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 25 aprilie 2017, solicitând casarea integrală a acesteia și pronunțarea unei decizii prin care să fie menținută hotărârea primei instanțe.

În motivarea cererii de recurs, Lander Isac a menționat că instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 42 alin. (1) lit. d) din Codul familiei, or, reieșind din conținutul acesteia, sunt în drept să înainteze prezenta acțiune doar soțul de bună-credință și procurorul, iar în căsătoria lor, care se pretinde a fi anulată ca fiind fictivă, ambii soți sunt de rea-credință. În astfel de circumstanțe, instanța de apel i-a îngrădit accesul la justiție, dispunând încetarea procesului civil.

La data de 02 octombrie 2017, Lander Anna a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea ca fiind inadmisibile a cererilor de recurs.

Analizând temeiurile invocate în cererile de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile declarate de către Procuratura mun. Bălți și Lander Isac, neîntemeiate și care urmează a fi declarate inadmisibile, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/aceor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurenți nu pot duce la admisibilitatea recursurilor, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursurilor, fiind lipsite de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurenților, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursurilor nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestora ca fiind admisibile.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererile de recurs declarate de Procuratura mun. Bălți și Lander Isac.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursurilor ca fiind admisibile.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Procuratura mun. Bălți și Lander Isac.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecător

Svetlana Filincova,

Judecători

Iurie Bejenaru,

Maria Ghervas